

Vriend W., zeebonk in hart en nieren, had een zeilboot geërfd van zijn vader, die geparkeerd lag in Bruinisse. Of hoe noem je zo iets. U ziet het al, ik heb in het geheel geen verstand van zeilen, maar tot mijn grote vreugde mocht ik wel af en toe mee het Grevelingenmeer op. In badpak op de voorplecht, genietend van zon, wind, uitzicht. Een boek en een glaasje erbij. Dat waren fenomenale weekenden. 's Avonds mosselen eten in een haventje, waarbij je dan eerst over alle andere zeilboten heen moest klauteren voor je bij de kade was. Of ergens voor anker gaan en zelf lekker koken aan boord. Er was immers een kajuit met heuse kombuis, van een wonderschone compactheid, vol handigheidjes. Nooit sliep ik lekkerder dan toen, in slaap gewiegd door de golven. Diezelfde W. kwam samen met wat zeilvrienden op het idee om een grote boot te huren in het Caribisch gebied. In twee weken zouden we vanaf Martinique gaan zeilen langs allerlei eilanden, en ik mocht mee, als kok. Dat bleek echter totaal andere koek. De stevige passaatwind zorgde ervoor dat het schip meteen helemaal scheef hing zodra we de haven uitvoeren.

De zeebonken, allemaal ervaren wedstrijdzeilers, waren in hun element, voor mij was het afzien. Vastgeklampt aan de reling zat ik acht uur lang te wachten tot we eindelijk weer bij een volgend eiland kwamen. In regenvak, want ondanks de tropische hitte viel er wel geregeld een hoosbui. Jezelf verplaatsen was geen optie. Binnen zitten al helemaal niet, dan was je binnen vijf minuten gierend zeeziek. Mijn enige troost was dat het oorspronkelijke idee van dag en nacht doorvaren werd losgelaten, dus 's nachts lagen we ten minste veilig ergens in een haven. Bizar genoeg ging de wind zelfs 's avonds niet liggen, ik herinner me soep die letterlijk van de lepels woei. Nee, die zeilvakantie, ik vond het helemaal niks. Ondanks de prachtige turquoise wateren had ik enorme heimwee naar de Grevelingen. Alleen ben ik daar nooit meer geweest, want W. emigreerde kort daarop naar Australië. Toch jammer. Ik dacht aanvankelijk aan een Caribisch recept voor de mosselen, maar ik stuitte toevallig op een Grieks recept. Rond de Griekse eilanden kun je ook geweldig zeilen, schijnt. Mij niet gezien, maar mosselen op z'n Grieks, met tomaten, paprika en fêta, daar teken ik voor.

Die zeilvakantie, ik vond het helemaal niks

Heimwee naar Grevelingen

